

Sygn. akt I C 314/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

Protokolant: prot. sąd. Paulina Polecka

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. **oddala powództwo,**

II. **kosztami procesu obciąża powoda.**

Z./

- (...)

- (...)

(...)

Sygn. akt I C 314/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 czerwca 2018 roku

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. w pozwie wniesionym w dniu 7 grudnia 2017 roku do Sądu Rejonowego w Nowym Targu wniosła o zapłatę od pozwanej P. S. kwoty 1020,25 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa wskazała, iż zawarła z (...) sp.zo.o. umowę cesji wierzytelności w stosunku do pozwanej P. S. z tytułu umowy pożyczki, na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną. Wskazała, może pozwana wyraziła wolę zawarcia umowy pożyczki poprzez złożenie wniosku w systemie elektronicznym i w tym systemie potwierdziła akceptację ramowej umowy pożyczki. Następnie pozwana dokonała przelewu inicjacyjnego na konto bankowe pierwotnego wierzyciela, oświadczając tym samym, że potwierdza warunki zawartej umowy i wskazując numer rachunku bankowego właściwego do wypłaty pieniędzy. W związku z brakiem zapłaty przyjętego zobowiązania niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z odsetkami

za opóźnienie. Wobec powyższego zdaniem strony powodowej zadłużenie pozwanej w kwocie 600 złotych tytułem należności głównej i 410,25 zł tytułem skapitalizowanych odsetek jest wymagalne i winno być zasądzone. Jako dowód istnienia zobowiązania strona powodowa przedstawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...) z 5 grudnia 2017 roku.

W dniu 15 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Nowym Targu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.20).

Pozwana P. S. w terminie złożyła sprzeciw (k.32-33) skutkiem czego postanowieniem z dnia 9 marca 2018 (k. 75) Sąd Rejonowy w Nowym Targu stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu, jako właściwemu w sprawie.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. P. S. podniosła, że nigdy nie zawierała umowy pożyczki z (...) sp.z.o.o., jak też nigdy nie zamieszkiwała po adresem, na który powód wysyłał zawiadomienia o przelewie wierzytelności. Ponadto poinformowała, że złożyła zawiadomienie w Komendzie Miejskiej Policji w N. o możliwości popełnienia przestępstwa, gdyż podejrzewa, że kredyt ten zaciągnęła osoba, z którą korespondowała elektronicznie w związku z poszukiwaniem pracy i której podała w tym celu swoje dane. Na dowód przedłożyła wydruk korespondencji e-mailowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 marca 2015 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarła z (...) sp. z.o.o. w W. umowę przelewu wierzytelności, która obejmowała wierzytelności szczegółowo określone w załączniku nr 5 do umowy w wersji papierowej i elektronicznej, w tym wierzytelność mającą przysługiwać w stosunku do P. S..

(**dowody:** umowa cesji wierzytelności z 19.03.2015 r – k. 9-12; wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji wierzytelności – k.13)

Pismem z dnia 17 listopada 2017 roku (...) S.A. wezwał powódkę do zapłaty kwoty 1514,09 złotych na rachunek (...) S.A. we W..

(**dowód:** pismo z dnia 17.11.2017 - k. 14)

W dniu 5 grudnia 2017 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. reprezentowany przez K. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...) z 5.12.2017, z którego wynikało, iż wysokość zadłużenia pozwanej na dzień wystawienia wyciągu wynosiła 1010,25 złotych, w tym należność główna w kwocie 600 złotych oraz 410,254 złotych tytułem odsetek.

(**dowód :** wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu i ewidencji analitycznej nr (...) (...) z 5.12.2017 r.- k. 8)

W 2013 r. pozwana prowadziła elektroniczną korespondencję z osobą posługującą się adresem e-mail: (...) W wiadomości e-mailowej z dnia 18 kwietnia 2013 r. pozwana podała swoje dane: imię, nazwisko, adres zamieszkania, PESEL, nr konta oraz nr i serię dowodu osobistego.

(**dowód:** korespondencja e-mailowa –k. 35-72)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową. Ocenę tych dokumentów pod kątem wykazania zasadności powództwa zawarto poniżej.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą oddalenia powództwa nie była wyłącznie ocena korespondencji mailowej prowadzonej przez pozwaną z osobą, której podała swoje dane. Wydruk z rozmów poczty elektronicznej stanowi tylko dowód tego, że pozwana taką korespondencję prowadziła i jedynie uprawdopodobnia jej twierdzenia.

Kluczowe w ocenie czy powództwo jest zasadne było to, że powód nie wykazał, aby dochodzone roszczenie, w następstwie umowy cesji rzeczywiście mu przysługiwało, tzn., aby pozwana była związana umową pożyczki z (...) sp. z o.o., a konsekwencji, aby przedmiotowa wierzytelność w istocie mogła być przedmiotem cesji.

W myśl art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie prawa z nią związane, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Powód nie wykazał jednakże należycie, że na mocy umowy cesji skutecznie nabył wierzytelność, której wyegzekwowania na drodze sądowej aktualnie się domaga. Podnieść należy, że w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi, czyli przedłożenie umowy zawartej przez pierwotnego wierzyciela z pozwaną. Tymczasem powód tej okoliczności nie udowodnił i nie przedłożył powyższego dokumentu.

Nie dowodzi też ani legitymacji powoda ani zasadności i wysokości roszczenia wyciąg z ksiąg rachunkowych. Należy zaznaczyć, że Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 11 lipca 2011 r., P 1/10, OTK-A 2011, nr 6, poz. 53, uznał, że art. 194 u.f.i. w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji RP oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji RP. W wykonaniu obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroków TK z dnia 15 marca 2011 r. (P 7/09) oraz z dnia 11 lipca 2011 r. (P 1/10) z dniem 20 lipca 2013 r. znowelizowano prawo bankowe oraz ustawę poprzez dodanie w jej art. 194 ust. 2 przesądzającego, że moc prawna dokumentów urzędowych w postaci ksiąg rachunkowych, wyciągów z tych ksiąg oraz oświadczeń, o których mowa w ust. 1, nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym. Dokumenty wskazane w ust. 1 komentowanego przepisu nie będą korzystały z przywilejów wynikających z domniemania prawdziwości i domniemania autentyczności właściwych dokumentom urzędowym przewidzianych. Zatem obecnie wyciąg z ksiąg funduszu stanowi li tylko oświadczenie wiedzy powoda, że przysuguje mu opisana w wyciągu wierzytelność.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż powód nie udowodnił, iż przysuguje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Pozwana zaś zaprzeczyła, by zawierała umowę pożyczki z (...) sp. z o.o. w W.. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., wedle którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych, w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności i powołane przepisy Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. i zasady odpowiedzialności za wynik procesu.

(...)

Z/

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)